

Mylník

Po cestě do práce jsem uvažovala o tom, proč táta včera spadl ze stromu, když je mu tolik, kolik mu je, a tedy logicky už na stromě nemá co dělat, a pak jsem si uvědomila, že zpráva o jeho pádu mne zastihla na tréninku agility, když jsme se psem dobíhali do cíle, já celá udýchaná a v rozkladu (a pes v pohodě). Možná se mýlíme, když máme v šedesáti pocit, že jsme mladí, ale co dělat, když máme do důchodu ještě taaak daleko a logicky se musíme pro zaměstnavatele udržovat v kondici. Přiznávám, že se mi trošinku dělalo nedobře, když jsem před chvílí psala *ypsilón* v nadpisu, a také je možné, že nikdo z vás si toho ani nevšiml, ale napadlo mne psát o mýlení a milnících, a tak se mi tahle upoutávka na článek prostě hodila.

Milníky kamenné stály od starověku podél cest ve vzdálenosti 1,609 km od sebe (= tisíc dvojkroků - *lat. mille passuum*), byly číslovány a plnily obdobnou funkci, jako kilometrovníky na železnici, ale ty pomyslně dělí náš život na úseky, o kterých říkáme *až jednou* nebo *tenkrát*, a každý z nás má v hlavě ty své... V pracovním životě může stát jedním z milníků, mimo podepsání nástupní smlouvy se zaměstnavatelem, jakékoli využití pracovnělékařských služeb, které může rozdělit náš dosavadní život na stav před prohlídkou (ve stavu zaměstnaných) a po ní (jako čerstvý uchazeč o zaměstnání). I když se v poslední době mírně rozvolňuje legislativa (*Pozn. vyhláška č. 79/2013 Sb., o pracovnělékařských službách a některých druzích posudkové péče a vyhláška č. 260/2023 Sb., o stanovení podmínek zdravotní způsobilosti osob k provozování dráhy a drážní dopravy, s účinností od 01.01. 2024, která nahrazuje vyhlášku č. 101/1995 Sb.*), rozhodující o naší schopnosti být zaměstnancem, je možné, že nás ani to nezachrání, zejména pokud se jedná o náročné profese, u kterých se předpokládá skvělá fyzická nebo psychická kondice. Jak všichni ti zaměstnanci infrastruktury a opravárenských provozů, výpravčí, strojvedoucí, posunovači, průvodčí, tramvajáci a všichni ostatní, na které jsem pozapomněla, ale už teď se *cítí na sto*, budou na pracovnělékařských prohlídkách předstírat věčné mládí, skvělý zrak a sluch, smysl pro rovnováhu a připravenost na práci v hluku, s vibracemi a v nepřetržitých směnách, práci pod psychickým tlakem a schopnost úprku před vlaky?

Možná jste zaregistrovali, že se snížila četnost periodických prohlídek v závislosti na dosaženém věku a v případě práce zařazené v kategorii I., bez profesního rizika, se provádí jen v případech, pokud to zaměstnavatel nebo zaměstnanec vyžadují. Možná už víte, že se za tři měsíce lehce zmírní či upraví některé požadavky týkající se nemoci, vad a stavů z oblasti ušní, oční, diabetologické, kardiologické a hypertenze v tzv. *drážní vyhlášce*. Ale ani to příliš neovlivní, jestli budete ve věku, který je popisován jako *předdůchodový, zdravotně způsobilý, zdravotně způsobilý s podmínkou* nebo *zdravotně nezpůsobilý*. Představa výkonu některých povolání ve věku 60+ mi neodbytně připomíná černý humor a vtip, kdy jde jednoooký a slepý k babičce a jdou přes les, jednoooký si vypíchne oko o větev a říká *tak jsme došli a slepý na to nazdar babi*.

Na rozdíl od milníků historických můj *mylník* nic nepočítá ani neoznačuje. Má to být jen takové připomenutí, že mýliti se je lidské a naše budoucnost je ve hvězdách, nikoli ve statistikách ministerstva práce a sociálních věcí. Dočetla jsem se, že náš věk dožití se za poslední roky prodloužil, ale co když je předpoklad, že se prodloužila i naše schopnost zastávat naše současné profese, právě takovým *mylníkem*?

Tak jen pevně doufám, že vy, co čtete tyto řádky, už lezete na stromy, běháte, posilujete, otužujete se, jíte zdravě a zhluboka dýcháte (to především), abyste vydrželi až do konce... pardon, do důchodu.

Dana Žáková, SIBP, oddělení BOZP OSŽ Ú